

Perly v říši hrabavých

Bažant bělolící – *Polyplectron germaini* (Elliot, 1866) – část 3.

Kohout

Slípka

Klasifikován jako téměř ohrožený, Near Threatened (NT), a uveden v úmluvě CITES, příloha II.

Výskyt

Je endemitem středního a jižního Vietnamu, zejména v provinciích Bien-hoa a Hon-quan, jeho teritorium zasahuje i malou část východní Kambodže v provinciích Mondulkiri a Ratankiri. Obývá smíšené vlhké lesy, bambusové porosty a různé plantáže, až do výšky 1 800 metrů. Jeho populace je kvůli malému areálu výskytu více zranitelná a klesající. Největší podíl na tom má ztráta domoviny v důsledku odlesňování a těžby dřeva. Malý vliv má i lov. Stavy v přírodě se odhadují na méně než 10 000 jedinců.

Popis

Délka: kohout 56–60 cm,
slípka 48 cm

Hmotnost: kohout 510 g,
slípka 397 g

Kohout je celkově šedohnědý s bílošedým mramorováním. Barva na zádech a křídlech je fialovo-modro-zelená, šedě lemovaná oka jsou vždy jedno na každém peru. Na ocase, který je složen z 20 per, vždy 2 oka na každém z nich. Hlava světlejší, na hrdle bílá. Kol oka holá červená kůže. Barva oka je u obou pohlaví tmavě hnědá. Na nohou ostruhy.

Slípka je drobnější, více dohnědá, oka na těle a ocase nevý-

Mapka rozšíření *P. germaini*

razná, nohy bez ostruh. Kol oka holá červená kůže. Kuřata jsou podobná slípkě.

Chovné zařízení

Jelikož se jedná o malý druh bažanta,

spokojí se i s menší voliérou o rozměru alespoň 3×1×2 metry (d×š×v). Pro chov tohoto druhu je třeba temperované zimoviště, kde stačí udržovat teplotu okolo +5 °C. Důležitou součástí voliéry jsou silná hřadovací bidla (alespoň 8 cm v průměru), která při hřadování zajistí dokonalé překrytí prstů nohou tělem a tak zabrání jejich omrznutí. Jelikož neničí zeleň, můžeme voliéru osázet různými keři a rostlinami. Vhodné jsou například zimovzdorné odrůdy bambusu, rododendrony, pierisy i jehličnany nižšího vzrůstu apod.

Krmivo

Jedná se o všežravce, jídelníček tohoto druhu se sestává z různých druhů hmyzu, plžů, mravenců, housenek, ovoce a semen rostlin. Nicméně jako pro ostatní paví bažanty je důležitou složkou potravy živočišná bílkovina. Proto je v zajetí ke komerčně vyráběným směsím pro bažanty a směsi různých zrnin třeba přidávat živočišnou bílkovinu ve formě hmyzu, popřípadě přísadkou směsi pro hmyzožravé ptactvo.

Pár v toku

Chov

Tak jako ostatní paví bažanti i bělolící je monogamní druh. Dospívá a vybarvuje ve věku dvou let. Tok probíhá v měsíci březnu a dubnu. Je obdobný jako u bažanta pavího. Kohout do zobáku vezme zrno či hmyz, hlavu skloní k zemi, roztáhne ocas do věžire a slípku láká na kr-

mivo v zobáku. Tento rituál se několikrát denně opakuje.

Slípka snáší dvě krémově bílá vejce, na kterých sedí 21 dnů. Kuřátka jsou krmena startérem pro vylíhnutá kuřata Gibier Start. Po dvou týdnech se přechází na granulované krmivo BŽ1 a po měsíci na BŽ2. Od vylíhnutí jsou podáváni nejprve svlečení mouční červy, každý den vždy několik kusů. Jejich počet se s věkem postupně navyšuje. Pohlaví lze rozeznat až ve věku okolo pěti měsíců, pokud má chovatel již určitou zkušenost. Jistotou je test DNA na pohlaví.

Pár s kuřaty

Bažant bělolící je v naší zemi chován velmi vzácně a jeho stavy nejsou pravděpodobně větší než pět párů. Je to velká škoda, neboť se jedná o krásný druh, který sice vyžaduje temperované zimoviště, ale velikost chovného zařízení nemusí být velká a ani náročnost chovu se příliš neliší od bažanta pavího - *Polyplectron bicalcaratum*. Navíc se jedná o dlouhověké a temperamentní ptáky, u kterých je ve voliére stále co pozorovat.

text a foto: *Míla Stehlík*,
www.tragopan.wz.cz,
infotragopan@email.cz